

ת"פ 12829/03/13 - מדינת ישראל נגד שאדי אזברגה

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 12829-03-13 מדינת ישראל נ' אזברגה

בפני בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
שאדי אזברגה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי

ב"כ הנאשם עו"ד חאתם נעאמנה

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבריה של הסעת תושב זר שוהה שלא כדין, בכך שבתאריך 5/3/13 סמוך לשעה 05.00 הגיע הנאשם ברכב לרמלה ושם פגש בארבעה תושבי איו"ש ש' אר אינם מורשים להיכנס לישראל או לשהות בה. הנאשם לקח ארבעה אלה והסיעם ברכב לכיוון מקום עבודתם ברחובות.

התביעה פתחה את טיעוניה לעונש בהדגישה את עברו הפלילי של הנאשם אשר לו שתי הרשעות קודמות בעבירה זו, לרבות עונש מאסר מותנה ועונש פסילת רישיון נהיגה מותנה שהם בני הפעלה.

הערך המוגן, כך טענה התביעה אשר נפגע במעשי הנאשם הוא הגנה על בטחון הציבור והביאה כתימוכין לטיעוניה מפסיקת בית המשפט העליון ומדברי הצעת החוק.

מתחם הענישה הראוי לטעמה של התביעה נע בין 4-12 חודשי מאסר בפועל ואף בענין זה הציגה פסיקה לתמוך בטיעוניה.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם שבעה חודשי מאסר בפועל, להפעיל באורח מצטבר את המאסר המותנה, להטיל קנס משמעותי, מאסר מותנה ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, כמו גם להפעיל את תקופת הפסילה המותנית.

בנוסף עתרה התביעה להורות על חילוט הרכב בו בוצעה העבירה.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בנאשם אשר הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן יקר. כן ציין כי כתב האישום אינו מייחס לנאשם גביית כסף עבור ההסעה ומכאן שההסעה היתה ללא תשלום.

הוא תאר את הנאשם כאיש עבודה, נשוי ואב לילדים אשר מאז ביצוע העבירה לא הסתבך במעשים נוספים ולטעמו עברו אינו מכביד ועל כן ניתן להורות על הארכת עונש המאסר המותנה.

מגיליון המרשם הפלילי של הנאשם עולה כי הוא יליד שנת 1983 ולחובתו שתי הרשעות קודמות. הראשונה משנת 2007 בעבירה של תקיפת שוטר והאחרת משנת 2012 וענינה צירוף של שני תיקים של הסעת תושבים זרים שלא כדין.

הנאשם נדון אז ל-80 ימי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות וכן לעונש מאסר מותנה בן שישה חודשים שהוא בר הפעלה בעניינו, כמו גם קנס ופסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך שישה חודשים שאף הוא בר הפעלה בעניינו.

כעולה מגיליון המרשם הפלילי החל הנאשם את ריצוי עונש עבודות השירות ביום 6/1/13 ומכאן שאת העבירה נושא תיק זה ביצע בעודו נושא בעונש זה.

הערך הנפגע ממעשיו של הנאשם ידוע וברור ונפסק לגביו לא אחת בפסקי הדין של הערכאות השונות.

נפגעת ריבונותה של המדינה אשר אינה יכולה לסכן ולבחון את הבאים בשעריה, ומי מהם עבר את הבדיקות הנדרשות ומי מהם אינו רשאי לבוא בשעריה וכך נפגע גם שלום הציבור ולעיתים אף בטחונו.

הנאשם הסיע ברכב ארבעה שוהים בלתי חוקיים ויש בכך כדי לסכן את שלום הציבור ובטחונו.

מתחם הענישה אשר הציגה התביעה הוא אכן נכון וראוי.

ברע"פ 7726/13 נסאסרה נ. מ"י, אושר עונש שהוטל בבית משפט השלום ואושר בבית המשפט המחוזי על מי שהסיע ארבעה שוהים בלתי חוקיים ונדון לשבעה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופסילה בפועל. לנאשם היה עבר פלילי, אך לא בעבירות על חוק הכניסה לישראל, ועל כן נקבע בגזר דינו כי לאור היות עבירה זו עבירה ראשונה על חוק הכניסה לישראל לא ימוצה הדין עימו.

מעבר לכך שבעברו של הנאשם הרשעה קודמת באשר לשתי עבירות כאלה ממש, הרי שאת העונש החל הנאשם לרצות באשר להרשעה קודמת זו בינואר 2013 ואת העבירה נשוא תיק זה ביצע במהלך ריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות.

אין אלא להסיק מכך, שלא היה בהליך הקודם ובעונש שהוטל על הנאשם, לרבות העונש המותנה להרתיע אותו כלל ועיקר, שכן טרם יבשה הדיו על גזר הדין וטרם סיים לרצות את העונש הקודם, כבר שב לסורו.

משההין הנאשם לבצע עבירה נוספת בעודו מרצה עונש על עבירה קודמת זהה, הרי שהוכיח כי מורא החוק אינו עליו, ועוד הוכיח במו ידיו כי עונש של מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות אין בו כדי להרתיעו כלל ועיקר ואין בו כדי להפחית את המסוכנות הנשקפת ממנו.

לקולא זקפתי לזכותו של הנאשם את הודאתו באשמה ואת היותו בעל משפחה המתפקד ככלל, באופן נורמטיבי.

אני גוזרת על הנאשם שישה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן שישה חודשים מתיק בימ"ש שלום באר שבע 2703/09 באופן חופף ומצטבר לעונש שהוטל, כך שהנאשם ירצה בסה"כ תשעה חודשי מאסר בפועל.

מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם 05/03/13-10/03/13.

אני מטילה על הנאשם קנס בסכום של 4,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשמונה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון ביניהם ביום 15/01/15 והבאים אחריו בכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

אני מורה כי הנאשם ייפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שישה חודשים בפועל שתחילתה מיום שחרורו מעונש המאסר בפועל וכן לתקופה של שמונה חודשים על תנאי למשך שלוש שנים, שתחילתן מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה בה הורשע.

התביעה עתרה לחילוט הרכב בו נהג הנאשם, אלא שעל פי כתב האישום, אין זה רכבו של הנאשם. הבעלים החוקיים של הרכב לא זומן לבית המשפט ועמדת הבעלים לא נשמעה. במצב דברים זה נמנעתי מלהורות על חילוט הרכב.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ג כסלו תשע"ה, 15 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.